

COMPETITIE

'Toen ontstond er onder hen onenigheid over de vraag, wie van hen de belangrijkste was.'

Lucas 22 : 24 (NBV)

Competitie tussen mensen en volken is van alle tijden. Het begint bij Kaïn en Abel: wie van de twee is de beste? Het leidt als een rode draad door de geschiedenis van mens en wereld. Het is ook de leerlingen van Jezus niet vreemd. Ze vormen een groep, maar wie van de leerlingen is nu de eerste, de belangrijkste? Ze kibbelen er over, blind voor de spannende werkelijkheid waarin zij in de aanvang van Jezus lijdenstijd leven.

Er komt onenigheid over. Aan de avondmaalstafel nota bene, tafel van de enigheid in plaats van de onenigheid... Blijkbaar zijn de keuzen in de groep verschillend. Is het Petrus? Is het wellicht Judas? Of Andreas?

Competitie is in heel de samenleving van belang. Sport is zelfs ondenkbaar zonder dat. Maar ook in het bedrijfsleven, de politiek, het onderwijs is volop competitie. Ellebogenwerk alom, vaak ten koste van collega's, zelfs van broeders en zusters van de kerk....

Jezus merkt waar ze zo druk over praten. Mogelijk laat hij hen even begaan, maar dan neemt Hij het woord.

Jezus wijst hen op hen die macht hebben over de volkeren. De machthebbers, de bobo's, de presidenten en dictators. Die het in de wereld te zeggen hebben. Zij willen niet alleen groot worden, zij hebben de macht. Ze heersen, over miljoenen mensen. In onze tijd denk je dan aan mensen als Poetin, Erdogan, Xi Jinping, Trump. *"De vorsten"*, zegt Jezus.

'Zij oefenen heerschappij uit over de aan hen onderworpen volkeren en wie macht heeft laat zich weldoener noemen.'

Zo dikwijls regeren de grote bonzen tot schade, in machtswaan, denkend dat ze meer zijn dan een ander.

Is dat niet heel vaak kenmerkend voor de tussenmenselijke verhoudingen?

De grootste willen zijn, uitblinken, voorop lopen, klimmen over de ruggen van anderen.

Hoe zit dan bij u? Bij ons?

Hebben we maar één doel: zelf groter worden, rijker, hoger, knapper dan anderen?

Als ik het maar tref, als ik maar vooruit kom....

Of mijn buurmeisje werkloos is, jammer, maar het interesseert mij alleen of ik een baan heb. Of mijn tante, als bejaarde, op geen enkele manier meer meetelt in de samenleving? Zal mij een zorg zijn; zij heeft haar tijd gehad. Nu is het de mijne!

Nou ja, dat zeg je dan wel niet zo, maar wat is onze praktijk...?

Als wij zo leven, dan zitten wij in de lijn van wat Jezus "de vorsten" noemt, ook al zijn wij dan geen vorsten en zijn we maar betrekkelijk klein. Maar dan wel in ons straatje.

Hoe staat Jezus daar nu tegenover?

Wel, het rijk dat Hij verkondigt is een ander rijk. Daar heersen omgekeerde regels en principes. Niet die van heersen, maar van dienen, beschikbaar zijn.

Hij zegt het zo: "Laat dat bij jullie niet zo zijn! De belangrijkste van jullie moet de minste worden en de leider de dienaar.'

Dus in dat rijk van Jezus zegt de een tegen de ander: "Na jou". "Jij eerst". Dan ik.

De kleinste willen zijn i.p.v. de grootste. Dienen onder Christus. Letterlijk staat er "diaken zijn". Ja, Gods wereld wil zijn een diaconale wereld, die daarin bestaat, dat wij elkaar dienen,

helpen, dragen. Daar vraag je niet eerst: "Hoe ver kan ik het schoppen?", maar: "Wat kan ik voor een ander betekenen?"

Dan zegt de Heer: 'Maar Ik ben onder jullie als een die dient.' Hij neemt zichzelf als voorbeeld. Dat mag Hij. Want Hij deed zo. Hij was altijd te vinden onder de kleinen, de zwakken, de uitgestotenen, de verachten. Met hen was Hij solidair en hen hielp Hij. In Zijn navolging hebben we te leven, zodat we niet alleen aandacht hebben voor de knappen, de koplopers en de flinkerds, die het gemaakt hebben. Diaken, dienaar, tot het uiterste. Zo deed ook Jezus.

Toch is Hij meer dan ons morele voorbeeld. Hij ging ons niet alleen voor, Hij ging ook voor ons. De nood in, de dood in. In onze plaats droeg Hij de schuld en de straf weg. Als een losprijs voor velen, zo zegt Hij zelf.

Daarom: op Hem kunnen we terugvallen als het niet lukt met die solidariteit, als we vallen in de zonde van de zelfzucht. God, wat ben ik toch ik - gericht, een egoïst, een tegenvallend mens. Vergeef me, help me. Terugvallen op Jezus, als verlosser, Heiland. Dat mag en dat kan. Hij neemt je aan. Hij helpt je. Zijn kracht is eindeloos. Zijn liefde onuitsprekelijk groot. Wie het aan Hem vraagt, op Hem laat aankomen, krijgt Zijn Geestkracht in zich. Daar kun je op vertrouwen!